

(Външногодска походка)

да махна булото и всичко онова
що се таи задът тяхъ наяве да изкочи.
Съ туй, съ пълномощното — ~~това сълъстие очи~~
не виждат — иска се въедна ръка властьта
да бъде хваната — и да завързва тя,
и да отвързва тя съдбите на народа;
и тъкмо тозъ народъ когато за свобода
ний призоваваме сътиранът на борба
и му говоримъ все, че охолна съдба
го чака въ бъдаше, — не както днеска тая.
На пълномощното е своеvolentство края!
Отъ своеvolentствата на нашите деди
бяль день не е видялъ народа и преди —
на всяка страница това ни все говори
историята . . . все измами и раздори
и кръвници. Защо? Че жадните за власть
народни вожди сѫ народа отъ напасть
въ напасть тласкали за своята изгода —
и той живялъ, е робъ ляль кръви за свобода . . .
И винаги е билъ во робство родний край! . . .
Ни самъ Войвода, това го всякой знай,

другъ пъть, ни другите апостоли такова . . .
сѫ проповядвали . . . То въдица е нова:
(15) бъхти се, отърви поробений народъ
отъ старъ, а го вмъкни во други новъ хумотъ! . . .
Народните дела — туй вече и дешата
го знаятъ — не вървяжъ тъй както колелета
по равенъ пъть, макаръ да се иска тъй намъ.
Ще има трудности, — та именно се тамъ
народний, истински народенъ вождъ познава:
не за народа си капани да поставя,
а ~~шо~~ ги има вечъ да разбурми и тяхъ.
Тозъ що отъ волята народна само въ страхъ
живей, той, само той ще се домогва нея
въ железенъ обръчъ да обвърже . . . Попъ Матея
е тукъ, попитайте що Левски е твърдилъ: